

§ 2. Tej samej karze podlega, kto towary lub dokumenty skupywane w sposób określony w § 1 odsprzedaje z zyskiem.

Art. 7. § 1. Kto zajmując się sprzedażą biletów wstępu na widowiska lub imprezy zbywa te bilety w celu dalszej odsprzedaży z zyskiem,

podlega karze aresztu do roku.

§ 2. Kto nabywa w celu dalszej odsprzedaży z zyskiem bilety wstępu na widowiska lub imprezy,

podlega karze aresztu do roku.

§ 3. Tej samej karze podlega, kto określone w § 2 bilety odsprzedaje z zyskiem.

Art. 8. § 1. Kto przy sprzedaży towarów oszukuje nabywcę co do ilości, wagi lub miary albo posługuje się nierzetelnym narzędziem mierniczym,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w przedsiębiorstwie oszukuje nabywcę sprzedając towar gatunku niższego po cenie towaru gatunku wyższego albo żąda lub pobiera za towar cenę wyższą od obowiązującej.

Art. 9. Kto pobiera w przedsiębiorstwie za towar cenę przysparzającą nadmierny zysk w przypadku, gdy nie ma ustalonej ceny obowiązującej,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

Art. 10. Kto będąc zatrudniony w jednostce gospodarki uspołecznionej sprzedaje zamiast towaru przedsiębiorstwa towar własny lub innej osoby,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu.

Art. 11. § 1. Kto przy nabyciu produktów rolnych lub hodowlanych oszukuje dostawcę co do ilości, wagi lub miary albo posługuje się nierzetelnym narzędziem mierniczym,

podlega karze więzienia do lat 5 lub aresztu.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w przedsiębiorstwie oszukuje dostawcę produktów rolnych lub hodowlanych nabywając towar gatunku wyższego po cenie towaru gatunku niższego albo płaci za towar cenę niższą od obowiązującej.

Art. 12. Kto zajmując się sprzedażą towarów w przedsiębiorstwie handlowym ukrywa przed nabywcą towar przeznaczony do sprzedaży lub odmawia sprzedaży takiego towaru bez uzasadnionej przyczyny,

podlega karze aresztu do lat 2.

Art. 13. § 1. Kto z towarów przeznaczonych do sprzedaży usuwa utrwalone na nich oznaczenia określające ich cenę, jakość lub pochodzenie,

podlega karze aresztu do lat 2.

§ 2. Kto przechowuje przeznaczone do sprzedaży towary z usuniętym trwałym oznaczeniem ich ceny, jakości lub pochodzenia,

podlega karze grzywny do 3 tys. zł.

Art. 14. Kto w przedsiębiorstwie handlowym narusza przepisy o obowiązku uwidoczniania cen lub posiadania faktur (rachunków) albo innych równoważnych dowodów stwierdzających ceny zakupu towarów,

podlega karze grzywny do 3 tys. zł.

Art. 15. Kto zajmując się zawodowo świadczeniem usług żąda i pobiera za świadczenia zapłatę wyższą od obowiązującej albo bez uzasadnionej przyczyny odmawia świadczenia, do którego jest obowiązany,

podlega karze aresztu do roku lub grzywny.

Art. 16. § 1. W razie skazania za przestępstwo wymienione w art. 1, 2 § 1—3, art. 3, 5, 6 lub 10 sąd orzeka przepadek towarów stanowiących przedmiot przestępstwa. W razie skazania za inne przestępstwo sąd może orzec przepadek towarów stanowiących przedmiot przestępstwa.

§ 2. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 1 § 1 lub w art. 3 sąd może orzec przepadek mienia sprawcy w całości lub części.

§ 3. W razie skazania za przestępstwo przewidziane w niniejszej ustawie sąd może orzec również następujące kary dodatkowe:

a) przepadek urządzeń przedsiębiorstwa, stanowiących własność sprawcy,

b) zamknięcie przedsiębiorstwa stanowiącego własność sprawcy oraz pozbawienie uprawnień handlowych lub przemysłowych na stałe lub na określony przeciąg czasu.

§ 4. W razie skazania za wykroczenia przewidziane w art. 2 § 4 kolegium karno-administracyjne może orzec przepadek towarów stanowiących przedmiot wykroczenia.

Art. 17. W sprawach o wykroczenia przewidziane w art. 2 § 4, art. 13 § 2 lub art. 14 orzekanie następuje w trybie i na zasadach ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454).

Art. 18. W ustawie z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i budowlanych i na zawodowe wykonywanie poszczególnych czynności handlowych (jednolity tekst Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 366) dotychczasową treść art. 6 oznacza się jako ustęp 1 i wprowadza się kolejny ustęp 2 o następującej treści:

„2. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 można orzec przepadek rzeczy stanowiących przedmiot czynności handlowej.”

Art. 19. Traci moc dekret z dnia 4 marca 1953 r. o ochronie interesów nabywców w obrocie handlowym (Dz. U. Nr 16, poz. 64).

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

172

U S T A W A

z dnia 13 lipca 1957 r.

o obrocie nieruchomościami rolnymi.

Art. 1. 1. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do obrotu nieruchomościami rolnymi położonymi na obszarze gromad.

2. Nieruchomość uważa się za rolną, jeżeli jest użytkowana na cele produkcji rolnej nie wyłączając produkcji ogro-

dnicznej, sadowniczej, leśnej i rybnej albo jeżeli nieruchomość jest przeznaczona do takiej produkcji według planów zagospodarowania przestrzennego.

Art. 2. 1. Osoba fizyczna może nabyć nieruchomość rolną lub jej część wydzieloną bądź ulamkową, jeżeli posiada kwalifikacje praktyczne lub teoretyczne do prowadzenia gospodarstwa na tej nieruchomości.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do:

- 1) nabycia nieruchomości w drodze dziedziczenia;
- 2) nabycia nieruchomości od właściciela przez jego małżonka lub zstępnych;
- 3) nabycia działki o powierzchni do 5.000 m², jeżeli nabywca nie posiada w tej samej miejscowości gruntu nadającego się pod zabudowę.

Art. 3. 1. W przypadku gdy nabycie nieruchomości rolnej uzależnione jest od posiadania kwalifikacji do prowadzenia na niej gospodarstwa (art. 2), akt o przeniesieniu własności nieruchomości może być sporządzony tylko po przedstawieniu przez nabywcę zaświadczenia stwierdzającego posiadanie przez niego wymaganych kwalifikacji. Zaświadczenie to powinno być wystawione przez prezydium gromadzkiej, miejskiej, dzielnicowej rady narodowej lub rady narodowej osiedla właściwej ze względu na miejsce zamieszkania nabywcy. Zaświadczenie dołącza się do aktu o przeniesieniu prawa własności.

2. Jeżeli nieruchomość nabyta została na podstawie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej lub przepisów o osadnictwie, akt o przeniesieniu własności takiej nieruchomości może być sporządzony po przedstawieniu przez zainteresowane strony zaświadczenia stwierdzającego, że należność Państwa za tę nieruchomość została w całości spłacona, bądź też po złożeniu tej należności na rzecz Państwa organowi sporządzającemu akt.

Art. 4. Obszar gruntu nabywanego przez osobę fizyczną łącznie z obszarem gruntów, które stanowią już wyłączną własność nabywcy lub jego udział we współwłasności, nie może przekraczać:

- 1) w przypadku nabycia nieruchomości w drodze dziedziczenia albo nabycia od właściciela przez jego małżonka lub zstępnych — norm określonych w art. 2 ust. 1 lit. e) dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13);
- 2) w pozostałych przypadkach — 15 ha, a jeżeli nieruchomość rolna ma ze względu na rodzaj użytków rolnych charakter gospodarstwa hodowlanego — 20 ha.

Art. 5. 1. W przypadku nabycia nieruchomości rolnej przez osobę fizyczną z przekroczeniem norm obszarowych określonych w art. 4 — nadwyżka gruntu z tej nieruchomości może być przejęta na własność Państwa bez odszkodowania i wolna od obciążeń z wyjątkiem służebności gruntowych.

2. O przejęciu nadwyżki gruntu na własność Państwa orzeka prezydium powiatowej rady narodowej.

Art. 6. 1. Nabycie nieruchomości rolnej przez osobę prawną w drodze umowy sprzedaży lub zamiany może nastąpić po uprzednim zezwoleniu prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Orzeczenie o zezwoleniu dołącza się do aktu o przeniesieniu prawa własności.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy nabycia nieruchomości rolnej przez jednostki państwowe, rolnicze spółdzielnie produkcyjne, kółka rolnicze oraz inne społeczne i spółdzielcze organizacje rolnicze.

Art. 7. 1. W przypadku nabycia nieruchomości rolnej po dniu 12 września 1944 r., a przed dniem wejścia w życie

niniejszej ustawy, z przekroczeniem norm obszarowych określonych w art. 2 ust. 1 lit. e) dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) — nadwyżka gruntów z tej nieruchomości może być przejęta na własność Państwa w trybie i na zasadach przewidzianych w art. 5.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy nieruchomości rolnych objętych już we władanie Państwa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosownie do przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej.

Art. 8. Ustawa niniejsza nie narusza przepisów o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców oraz o darowiznach i zapisach na rzecz osób prawnych.

Art. 9. Tracą moc wszelkie dotychczasowe przepisy ograniczające obrót nieruchomościami rolnymi, a w szczególności:

- 1) rozporządzenie tymczasowe Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r. normujące przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. U. Nr 73, poz. 428);
- 2) ustawa z dnia 14 kwietnia 1937 r. o ograniczeniu obrotu nieruchomościami powstałymi z parcelacji (Dz. U. Nr 36, poz. 272);
- 3) art. 13 dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13);
- 4) art. 8 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o ochronie i uregulowaniu własności osadniczych gospodarstw chłopskich na obszarze Ziemi Odzyskanych (Dz. U. Nr 46, poz. 340);
- 5) art. 20 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o uwłaszczeniu i o uregulowaniu innych spraw, związanych z reformą rolną i osadnictwem rolnym (Dz. U. Nr 18, poz. 107).

Art. 10. 1. W dekreście z dnia 8 listopada 1946 r. o postępowaniu niespornym z zakresu prawa rzeczowego (Dz. U. z 1946 r. Nr 63, poz. 345 i z 1950 r. Nr 38, poz. 349) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 35 skreśla się § 2;
- 2) w art. 39 § 2 skreśla się wyrazy „a nadto przesłać projekt podziału do powiatowej władzy ziemskiej dla wyrażenia opinii co do żywotności gospodarstw, mających powstać w wyniku projektowanego podziału”.

2. W dekreście z dnia 8 listopada 1946 r. o postępowaniu spadkowym (Dz. U. z 1946 r. Nr 63, poz. 346 i z 1950 r. Nr 38, poz. 349) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 147 skreśla się § 2;
- 2) w art. 152 § 2 skreśla się wyrazy „a nadto przesłać projekt podziału do powiatowej władzy ziemskiej dla wyrażenia opinii co do żywotności gospodarstw, mających powstać w wyniku projektowanego podziału”.

3. W art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1948 r. o podziale nieruchomości na obszarach miast i niektórych osiedli (Dz. U. Nr 35, poz. 240) w zdaniu pierwszym wyrażenie „lit. c)” zastępuje się wyrażeniem „lit. b) i c)”.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki